

Arrest

nr. 200 376 van 26 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 19 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten en op 22/08/1978 geboren te zijn te Jinja. U bent lesbisch. Nadat u aan de leeftijd van 8 jaar begon school te lopen, speelde u reeds spelletjes met een ander meisje, A.(...), die erin bestonden elkaars geslachtsdelen te betasten. U werd eenmaal door het schoolhoofd betrapt hierop, en werd gestraft. U ging evenwel door met uw intieme relatie met A.(...). Op de leeftijd van 19 jaar, wanneer u samen met A.(...) seks had in uw kamer, werden jullie betrapt. Er werd nadien een bijeenkomst van de clan georganiseerd, waarbij verteld werd wat gebeurd was. U en A.(...)

vluchtten nadien naar Bugira, om daar samen een nieuw leven op te bouwen. In het jaar 2000 werd u er evenwel gezien door een dorpsgenoot, op de markt te Bugiri. U vluchtte daarop naar Kampala in het jaar 2000, maar uw vader wist u er te vinden. Hij nam u met zich mee, en dwong u te huwen met een zekere S.(...) M.(...) L.(...). U trad in april 2000 met deze man in het huwelijk, en jullie kregen samen 4 kinderen. Uw echtgenoot overleed bij een auto-ongeluk op 31/12/2013. In 2014 verhuisde u opnieuw naar Kampala, en had er een lesbische relatie met een zekere Sara tot 2016, en nadien met een zekere K.(...) tot mei 2017. Vanaf mei 2017 werden lesbische vrouwen systematisch dood teruggevonden op straat. U bezweek onder deze druk, en de algemene intimidatie van lesbische vrouwen in Oeganda, en dacht er in augustus 2017 voor het eerst aan om Oeganda te verlaten. U werd hierbij geholpen door derden, en u wist een visum te bekomen waarmee u naar Rusland kon reizen. Op 20/11/2017 verliet u Oeganda per vliegtuig, met uw eigen paspoort en geldig Russisch visum, en reisde u naar Moskou. Na een verblijf van 5 dagen te Moskou, reisde u per vliegtuig naar België. Bij aankomst in de nationale luchthaven van België, op 27/11/2017, werd u evenwel bij de controle door de politie tegengehouden, omdat u over geen enkel identiteitsdocument beschikte. U vroeg asiel aan en werd ondergebracht in het gesloten centrum Caricole. Op 22/12/2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen [CGVS] de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar geen geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en het door u beweerde asielrelaas. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen [RvV], die de beslissing van het CGVS evenwel bevestigde in haar arrest nr. 198049 d.d. 16/01/2018. Op 23/01/2018 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen in het kader van uw tweede asielaanvraag, legde u een schrijven neer vanwege de 'executive director' van de organisatie 'Queer Youth Uganda', een brief van uw lesbische partner K.(...), alsook 8 foto's.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag volledig steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag reeds heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat er geenszins geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en evenmin aan de door u beweerde vervolgingsfeiten. Deze beslissing en beoordeling werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in haar arrest dd. 16 januari 2018, en u diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag, en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege Sam Opio, executive director bij de organisatie 'Queer Youth Uganda', dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat deze brief een loutere gesolliciteerde verklaring betreft die geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van deze verklaring zou moeten blijken. Verder is de inhoud van deze brief uiterst vaag, en op een zodanige wijze opgesteld dat deze aan gelijk wie kan worden verzonden, indien de correcte naam wordt ingevuld. Als dusdanig bezit deze brief dus geen enkele bewijskracht. Er dient echter eveneens opgemerkt dat er niet enkel geen bewijskracht aan de door u neergelegde brief toegekend kan worden, maar dat deze ook overduidelijk frauduleus is. Immers, er dient vastgesteld dat de

organisatie 'Queer Youth Uganda' u klaarblijkelijk aanschrijft onder de identiteit van K.(...) K.(...) – de valse naam die u in eerste instantie opgaf bij het indienen van uw eerste asielaanvraag. In het kader van uw eerste asielaanvraag gaf u echter toe gelogen te hebben over uw naam, verklaarde u dat u een valse naam opgaf bij uw asielaanvraag, en u in werkelijkheid K.(...) H.(...) heet (zie gehoorverslag CGVS d.d. 13/12/2017, p. 2 en 3, en gehoorverslag CGVS d.d. 18/12/2017, p. 3) – de naam die ook vermeld staat in uw paspoort. Dat de organisatie 'Queer Youth Uganda' u in Oeganda reeds zou kennen onder de valse naam die u pas opgaf bij uw asielaanvraag in België, is geenszins geloofwaardig. Er kan dan ook enkel geen enkel geloof gehecht worden aan de inhoud van deze door u neergelegde brief.

Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege K.(...) A.(...) – van wie u oppert dat het uw lesbische partner is, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat deze brief een loutere gesolliciteerde verklaring betreft die geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van deze verklaring zou moeten blijken. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u nog dat uw laatste lesbische partner in Oeganda K.(...) A.(...) heette – en niet 'A.(...)' – en zij eerder dan u Oeganda verliet (zie gehoorverslag CGVS d.d. 18/12/2017, p. 13). Gevraagd wanneer zij Oeganda verliet, verklaarde u niet te weten waarheen ze ging, en ze in de loop van het jaar 2017 was vertrokken. U verklaarde eveneens geen contact meer te hebben met haar, en niet te weten of ze überhaupt nog in leven is. Gevraagd hoe u weet dat zij het land verliet, antwoordde u dat het 'al lang geleden is', ze verdween en u niet weet of ze al dan niet het land verliet. Gegeven deze verklaringen, is het dan ook uiterst opmerkelijk dat u reeds een geschreven verklaring van haar weet neer te leggen, ter getuigenis van uw beweerde relatie met haar, die u toegezonden zou zijn 2 dagen nadat de RvV de beslissing van het CGVS bevestigde in haar arrest d.d. 16/01/2018. Afgezien van deze wel erg bevreemdende vaststellingen, dient ook wat betreft deze brief opgemerkt **dat uw beweerde lesbische partner u aanschrijft onder de naam 'H.(...) K.(...)' – de valse naam die u – zoals hierboven reeds vermeld – opgaf wanneer u een eerste keer asiel vroeg te België.** Er kan dan ook enkel geen enkel geloof gehecht worden aan de inhoud van deze door u neergelegde brief.

Voorts legde u kopieën neer van 8 foto's waarop 2 vrouwen te zien vallen, die samen op een bed zitten. U verklaart hieromtrent dat deze twee vrouwen u en uw vriendin zouden zijn, nadat jullie 'goeie tijden' hadden samen, en u wenst dit neer te leggen om uw homoseksuele geaardheid te bewijzen. Het dient echter vastgesteld dat, ten eerste, het geenszins duidelijk is dat de vrouwen die op deze foto te zien vallen, daadwerkelijk u en uw lesbische partner zouden zijn, en, ten tweede, dat er enkel twee vrouwen samen op een bed te zien vallen – hetgeen geenszins een 'bewijs' betreft van de seksuele geaardheid van de vrouwen die op dit bed zitten. Het betreffen, samengevat, louter 8 foto's van twee vrouwen samen op een bed, en niets meer. Dit kan geenszins opgevat worden als zijnde een 'nieuw element' in het kader van uw tweede asielaanvraag

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen

elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat, gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, er dus geen schending van artikel 3 EVRM is aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 EVRM, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van het zorgvuldigheidsbeginsel

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 8 februari 2018, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Een lezing van de stukken van het administratief dossier wijst uit dat verzoekster haar tweede en huidige asielaanvraag opnieuw steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag heeft uiteengezet; verzoekster vreest meer bepaald de Oegandese overheden omwille van haar homoseksuele geaardheid.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag op 22 december 2017 reeds vast dat verzoekster haar homoseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan haar asielrelaas. De beslissing van de commissaris-generaal werd bij arrest nr. 198 049 van 16 januari 2018 bevestigd, de Raad kon in navolging van de commissaris-generaal evenmin geloof hechten aan verzoeksters voorgehouden homoseksuele geaardheid en asielrelaas. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening

mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

2.5. Ter ondersteuning van onderhavige asielaanvraag legt verzoekster als nieuwe elementen volgende documenten voor: schrijven van de 'executive director' van de organisatie 'Queer Youth Uganda', een brief van haar lesbische partner K.(...), alsook 8 foto's.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijs voerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De door verzoekster in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas kunnen herstellen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens beoordeling waar in de bestreden beslissing als volgt wordt overwogen: *"Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege Sam Opio, executive director bij de organisatie 'Queer Youth Uganda', dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat deze brief een loutere gesolliciteerde verklaring betreft die geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van deze verklaring zou moeten blijken. Verder is de inhoud van deze brief uiterst vaag, en op een zodanige wijze opgesteld dat deze aan gelijk wie kan worden verzonden, indien de correcte naam wordt ingevuld. Als dusdanig bezit deze brief dus geen enkele bewijskracht. Er dient echter eveneens opgemerkt dat er niet enkel geen bewijskracht aan de door u neergelegde brief toegekend kan worden, maar dat deze ook overduidelijk frauduleus is. Immers, er dient vastgesteld dat de organisatie 'Queer Youth Uganda' u klaarblijkelijk aanschrijft onder de identiteit van K.(...) K.(...) – de valse naam die u in eerste instantie opgaf bij het indienen van uw eerste asielaanvraag. In het kader van uw eerste asielaanvraag gaf u echter toe gelogen te hebben over uw naam, verklaarde u dat u een valse naam opgaf bij uw asielaanvraag, en u in werkelijkheid K.(...) H.(...) heet (zie gehoorverslag CGVS d.d. 13/12/2017, p. 2 en 3, en gehoorverslag CGVS d.d. 18/12/2017, p. 3) – de naam die ook vermeld staat in uw paspoort. Dat de organisatie 'Queer Youth Uganda' u in Oeganda reeds zou kennen onder de valse naam die u pas opgaf bij uw asielaanvraag in*

België, is geenszins geloofwaardig. Er kan dan ook enkel geen enkel geloof gehecht worden aan de inhoud van deze door u neergelegde brief.

*Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege K.(...) A.(...) – van wie u oppert dat het uw lesbische partner is, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat deze brief een loutere gesolliciteerde verklaring betreft die geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van deze verklaring zou moeten blijken. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u nog dat uw laatste lesbische partner in Oeganda K.(...) **A.(...)** heette – en niet ‘A.(...)’ – en zij eerder dan u Oeganda verliet (zie gehoorverslag CGVS d.d. 18/12/2017, p. 13). Gevraagd wanneer zij Oeganda verliet, verklaarde u niet te weten waarheen ze ging, en ze in de loop van het jaar 2017 was vertrokken. U verklaarde eveneens geen contact meer te hebben met haar, en niet te weten of ze überhaupt nog in leven is. Gevraagd hoe u weet dat zij het land verliet, antwoordde u dat het ‘al lang geleden is’, ze verdween en u niet weet of ze al dan niet het land verliet. Gegeven deze verklaringen, is het dan ook uiterst opmerkelijk dat u reeds een geschreven verklaring van haar weet neer te leggen, ter getuigenis van uw beweerde relatie met haar, die u toegezonden zou zijn 2 dagen nadat de RvV de beslissing van het CGVS bevestigde in haar arrest d.d. 16/01/2018. Afgezien van deze wel erg bevreemdende vaststellingen, dient ook wat betreft deze brief opgemerkt **dat uw beweerde lesbische partner u aanschrijft onder de naam ‘H.(...) K.(...)’ – de valse naam die u – zoals hierboven reeds vermeld – opgaf wanneer u een eerste keer asiel vroeg te België. Er kan dan ook enkel geen enkel geloof gehecht worden aan de inhoud van deze door u neergelegde brief.***

Voorts legde u kopieën neer van 8 foto’s waarop 2 vrouwen te zien vallen, die samen op een bed zitten. U verklaart hieromtrent dat deze twee vrouwen u en uw vriendin zouden zijn, nadat jullie ‘goeie tijden’ hadden samen, en u wenst dit neer te leggen om uw homoseksuele geaardheid te bewijzen. Het dient echter vastgesteld dat, ten eerste, het geenszins duidelijk is dat de vrouwen die op deze foto te zien vallen, daadwerkelijk u en uw lesbische partner zouden zijn, en, ten tweede, dat er enkel twee vrouwen samen op een bed te zien vallen – hetgeen geenszins een ‘bewijs’ betreft van de seksuele geaardheid van de vrouwen die op dit bed zitten. Het betreffen, samengevat, louter 8 foto’s van twee vrouwen samen op een bed, en niets meer. Dit kan geenszins opgevat worden als zijnde een ‘nieuw element’ in het kader van uw tweede asielaanvraag.”

Verzoekster meent dat de verwerende partij de stukken over haar seksuele geaardheid op een oppervlakkige manier heeft onderzocht.

Verzoekster begrijpt niet dat de door haar voorgelegde brief zowel een gesolliciteerd karakter kan hebben als vaag kan zijn. Uit de brief blijkt evenwel duidelijk dat deze een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft daar het louter en alleen werd opgesteld ten behoeve van verzoekster in het kader van haar asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het feit dat de brief een gesolliciteerd karakter vertoont, staat er niet aan in de weg dat evenzeer geoordeeld wordt dat de inhoud ervan vaag is. De Raad kan de commissaris-generaal bijtreden waar wordt gesteld dat de inhoud van de brief vaag is en op zodanige wijze opgesteld dat deze aan gelijk wie kan worden verzonden, indien de correcte naam wordt ingevuld. Het enige wat een concrete link met verzoekster maakt is de vermelding van haar naam. Wat betreft de naam acht de Raad het evenmin geloofwaardig dat de organisatie ‘Queer Youth Uganda’ verzoekster in Oeganda reeds zou kennen onder de valse naam die zij pas opgaf bij haar asielaanvraag in België. De uitleg dat zij aan deze organisatie had verteld dat ze een andere naam heeft gebruikt, maar dat deze organisatie de naam vermeldde die zij had gebruikt in haar asielaanvraag, zijn slechts blote *post factum* beweringen en acht de Raad niet aannemelijk.

In de mate verzoekster voorhoudt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een individueel authenticiteitsonderzoek in te stellen voor wat betreft dit document gaat zij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

De stelling dat het best mogelijk is dat de tolk de naam van haar vriendin verkeerd begrepen heeft, is niet meer dan een hypothetische bewering. Overigens acht de Raad het verschil tussen beide namen groot genoeg, waardoor niet kan worden aangenomen dat door de fonetische uitspraak er een misverstand is geweest. De Raad stelt ook vast dat verzoekster deze naam in de eerste asielaanvraag herhaaldelijk heeft uitgesproken (stuk 5, gehoorverslag, p. 13, 25), waardoor er niet kan worden aangenomen dat de tolk dit telkenmale verkeerd heeft begrepen.

Volgens verzoekster gaat de verwerende partij ervan uit dat eens men geen contact meer heeft met iemand dat ook zo moet blijven.

Tijdens het gehoor op 18 december 2017 verklaarde verzoekster in het kader van haar eerste asielaanvraag, niet te weten waarheen K. ging en stelde ze dat ze in de loop van het jaar 2017 was vertrokken. Verzoekster verklaarde eveneens het contact met haar te zijn verloren, niet te weten of ze überhaupt nog in leven is, maar ook dat ze haar niet kon bereiken (stuk 5, gehoorverslag 18 december 2017, p. 13).

Het is dan ook geheel niet aannemelijk dat verzoekster die vooreerst stelt niets af te weten van haar voormalige vriendin met de melding dat zij haar niet meer kon bereiken en alle contact verloor, slechts een maand later, een brief van haar hand ontvangt en dit dan nog twee dagen nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde in het arrest van 16 januari 2018.

Waar verzoekster aangeeft dat dit het resultaat is wanneer men niet gehoord wordt door de verwerende partij, moet worden opgemerkt dat de verwerende partij niet verplicht is om verzoekster te horen. Bovendien concretiseert verzoekster niet welke specifieke omstandigheden zij dan wel zou hebben aangevoerd binnen het kader van het hoorrecht die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van haar tweede asielaanvraag.

Waar verzoekster aangeeft dat de neergelegde foto's het bewijs vormen dat zij homoseksueel is omdat alleen homoseksuele vrouwen foto's nemen op een bed, gaat zij voorbij aan de vaststelling dat het geenszins duidelijk is dat de vrouwen die op deze foto te zien zijn, daadwerkelijk verzoekster en haar lesbische partner zouden zijn. Evenmin kan er uit deze foto's worden afgeleid waar en wanneer ze werden genomen waardoor ze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook treedt de Raad de commissaris-generaal bij waarbij geoordeeld werd dat er enkel twee vrouwen samen op een bed te zien zijn – hetgeen geenszins een 'bewijs' betreft van de seksuele geaardheid van de vrouwen die op dit bed zitten. Het argument dat alleen homoseksuele vrouwen foto's nemen op een bed is niet ernstig.

De documenten die verzoekster heeft neergelegd werden aldus door de commissaris-generaal op hun eigen merites beoordeeld waardoor verzoekster niet kan worden gevolgd in de stelling dat de commissaris-generaal geforceerd op zoek is gegaan naar elementen om haar asielaanvraag af te wijzen. Het argument dat zij eerlijk is geweest over haar naam en zelf het initiatief heeft genomen om de waarheid te vertellen kan geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen omtrent de neergelegde documenten.

De verwijzing naar algemene landeninformatie omtrent de situatie van homoseksuelen in Oeganda volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft, gezien zij haar homoseksuele geaardheid en relaties en problemen die zij hierdoor zou hebben gekend niet aannemelijk maakt, hieromtrent in gebreke.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.7. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt:

“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat, gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, er dus geen schending van artikel 3 EVRM is aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd terecht geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

De motieven zijn deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF